

[Gunnar Fog-Petersen.]

Ingen har kaldt paa det, ingen har bedt om det, det kan kun gøre Fortræd. Det kan direkte skabe Konflikter, hvor der tidligere var Fred. Det kan aldrig bidrage til at skabe Fred og Arbejde paa Omraader, hvor der ikke ellers vilde være kommet det, og det er i selve sin Form saa uklart, at det ikke kan vedtages. Der tales om Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere — ja, en Overenskomst foreligger jo for Resten altid mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, naar et Arbejde udføres —, men der tales ikke om Landarbejder- eller Arbejdsmandsforbundet, ej heller om, hvorledes Arbejdsgiverne skal være organiseret, ej heller om, hvilket Omraade man tænker paa. Det nævnes alt sammen slet ikke, og der vil derfor være Spillerum for den vildeste Vilkaarlighed, den vildeste Fortolkning.

Dernæst er Forslaget ikke antageligt, i hvert Fald ikke for mig, af den Grund, at det vil skabe Konflikt her paa Rigsdagen og vil hindre Grundforbedringsarbejder i at blive gennemført, da man kan sige sig selv, at Folketinget naturligvis ikke kan tage et saadant Ændringsforslag. Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) sagde, at Grundforbedringsarbejderne kunde vente. Det er ikke mit Indtryk, at det er det, man har ønsket fra Landbrugets eller fra Venstres Side. Man hører bestandig Tale om, at der skal skaffes Arbejde til de ledige Hænder, og her er et Omraade, hvor der kan skaffes Arbejde. Man taler om, at den danske Jord skal afvandes, og det er noget, der haster, og som netop ikke kan vente, men det ærede 5te Medlem for 2den Kreds siger ganske rolig, at naar Venstre ikke kan faa sin Vilje paa dette bestemte Punkt, saa faar det vente alt sammen; saa maa Arbejderne gaa ledige, saa maa det skadelige Vand blive ved at staa paa Jorderne, saa maa Mergel o. s. v. ikke blive udkørt, det skal alt sammen vente paa, at det ærede Medlem kan faa sin i øvrigt ikke klar udtalte Vilje. Den Opfattelse kan vi ikke dele.

Endelig vil jeg sige, at saa længe man i Landbrugskredse ikke vil anerkende, at den deflatoriske Udgang af Krisen maa opgives; bliver alle Foranstaltninger halve og haltende og ingenting til. I 1926—27 højste Venstre med Landbruget den deflatoriske Fane. Dette Standpunkt er senere opgivet, og Venstres gamle Formand har erklæret, at det ikke kunde fastholdes; han gik paa dette Spørgsmaal. Alle de Foranstaltninger, der i øvrigt gennemføres her i Rigs-

dagen, ligger paa den modsatte Linie, nemlig paa Prishævningslinien, om man vil. Det er et Ord, som kan misforstaas, men naar man taler om den deflatoriske Linie i den ene Forbindelse, maa man tale om den inflatoriske i den anden. Hele den Politik, der er gennemført med Kriselovgivning i de senere Aar, ligger paa den inflatoriske Linie, saaledes som Landbrugets økonomiske Interesser er for Tiden, som de politiske Forhold er i Øjeblikket, som hele den Politik er, der føres i Amerika og England og de andre Lande, som vi er interesseret i, og hvor man har forladt Guldmøntfoden; og den maa ligge paa den inflatoriske Linie. Ikke desto mindre bliver Landbruget ved med den ene Gang efter den anden at komme med deflatoriske Krav: Nedad med andre Folks Levefod. Det er en umulig Politik, den kan ikke gennemføres her, den er uforenelig med den Politik, som er udtrykt i, at man har forladt Guldets. Det er et Fortidsspøgelse, som melder sig, og jo før Landbruget forlader denne Linie enigt og samlet, des før bliver der Mulighed for, at der kan gennemføres Foranstaltninger, som overhovedet kan komme til at betyde noget for Landbrugets Rentabilitet her i Landet.

Af alle disse Grunde anbefaler jeg Tingets Medlemmer og først og fremmest Landbrugets Repræsentanter at stemme imod dette misforstaaede, uklare og i sin Tendens forfejlede Ændringsforslag.

Ordføreren (Johs. Clausen): Den højt-ærede Socialminister har gjort opmærksom paa, at det af Flertallet stillede Ændringsforslag henviser til Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, men denne Lov er afløst af Lov af 20. Maj 1933, hvori den samme Bestemmelse gaar igen. Det har reelt ingen Indflydelse, men Henvisningen vil selvfølgelig blive bragt i Orden ved tredje Behandling.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), som svang sig meget højt op, hævdede jo nu kraftigt, at der var ingen, der havde haft Bud efter dette Ændringsforslag, og at det kun kunde gøre Skade for alle Parter. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at hvis vi fra Venstres og Konservatives Side ikke fik vor Vilje, kunde vi vente. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi har prøvet mange andre Udveje, men det var, medens det ærede Medlem var i Italien, og han har ikke rigtig fulgt med i Sagens Gang. Det, der her foreligger, er det sidste af alle de Ændringsforslag, der har været fremme, og det er det mest loyale